घ्रातव्यम्, घ्रापयितव्यम्, जिघ्रासितव्यम्, जेघ्रीयितव्यम्;
घ्राणीयम्, घ्रापणीयम्, जिघ्रासनीयम्, जेघ्रीयणीयम्;
[1]घ्रेयः, आघ्रेयः, घ्राप्यम्, जिघ्रास्यम्, जेघ्रीय्यम्;
[2]ईषद्घ्राणः-दुर्घ्राणः-सुघ्राणः; — —
घ्रायमाणः, घ्राप्यमाणः, जिघ्रास्यमानः, जेघ्रीय्यमाणः;
घ्रायः, घ्रापः, जिघ्रासः, जेघ्रीयः;
घ्रातुम्, घ्रापयितुम्, जिघ्रासितुम्, जेघ्रीयितुम्;
घ्रातिः, [3]आघ्रा, घ्रापणा, जिघ्रासा, जेघ्रीया;
[4]प्रणिघ्राणम्-प्रनिघ्राणम्, घ्रापणम्, जिघ्रासनम्, जेघ्रीयणम्;
घ्रात्वा, घ्रापयित्वा, जिघ्रासित्वा, जेघ्रीयित्वा;
घ्रायम् २, } घ्रापम् २. } जिघ्रासम् २, } जेघ्रीयम् २; }
घ्रात्वा २, } घ्रापयित्वा २, } जिघ्रासित्वा २, } जेघ्रीयित्वा २. }

(482) "डुङ् शब्दे" (I-भ्वादिः-954. अक. अनि. आत्म.)

डावकः-विका, डावकः-विका, [5]जुङ्षकः-षिका, ओङ्यकः-यिका;
डोता-त्री, डावयिता-त्री, जुङ्षिता-त्री, ओङ्यिता-त्री;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकशब्दार्थक-कवति (198) वद्-बोध्यानि।

(483) "चक तृप्तौ प्रतीघाते च" (I-भ्वादिः-93. अक. सेट्. आत्म.)

"प्रतीघाते च तृप्तौ च चकते, चकतीति तु।
तृप्तिमात्रे चकेरस्य मित्त्वात् चकयतीति णौ॥" (श्लो. 40) इति देवः।

चाकक:-किका, चाकक:-किका, चिचकिषकः-षिका, चाचकक:-किका;
चकिता-त्री, चकयिता-त्री, चिचकिषिता-त्री, चाचकिता-त्री;
—चाकयन्-न्ती, चाकयिष्यन्-न्ती-ती; — —

---

1. 'ईयति' (6-4-65) इति धात्वाकारस्य ईकारे गुणः।
2. 'आतो युच्' (3-3-128) खलपवादो युच्।
3. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इति स्त्रियां अङ् भवति।
4. 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति णत्वं वा।
5. सन्नन्ते यङन्ते चाभ्यासे 'कुहोश्चुः' (7-4-62) इत्यनेन चर्गपञ्चमो जकारो भवति